

KOHOUTOVÁ Helena (rozená Brzáková)

*20. 10. 1905 Praha

†10. 7. 1999 Poděbrady

Spisovatelka, autorka přírodní lyriky

*Ve stopách zavátých vzpomínka tichá těká,
po vůni rozváté kams v šeré dálky spěje,
však s břehů neznámých, jež kynou do daleka,
pyl šťastných shledání již vítr nepřivěje.*

*A nové jaro jde a nové květy pučí...
Smutečních písní uzavírám řadu,
stvol mladých nadějí si vinu do náručí
a v stopy zaváté hrst sedmikrásek kladu.*

(Helena Kohoutová-Brzáková: Odvanuté listy)

Dětství prožila v Poděbradech, kde získala základní vzdělání. Pro nemoc otce se musela vzdát dalších studií. V roce 1923 se přestěhovala do Nymburka.

Za heydrichiády v roce 1942, po zatčení manžela, zůstala s malými dětmi sama.

Za přispění J. Kvapila v roce 1946 vydala první básnickou sbírku. Je autorkou textů pro **Křesťanské songy**, které zhudebnil Luboš Svoboda. Řada veršů byla zveřejňována v časopisech, např. Svobodné slovo, Lidová demokracie, Svobodné noviny a Dikobraz. Napsala **Odvanuté listy** (1946). Některé verše zhudebnil i nymburský rodák, hudební skladatel Jan Seidel (album Šťastnou cestu, 1958), SNDK vydalo básnickou sbírku **Zlatý dům** (1960). Podstatná část tvorby (přírodní a intimní lyrika) zůstala nevydána.

Ze všech známých autorů napsala nejvíce básní k církevním svátkům. Většina tvorby je v samizdatových vydáních či roztroušena po církevních časopisech a kalendářích.

Byla členkou Církve československé evangelické.

